

ΕΤΟΣ ΞΤ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 13ον
Συνδρομή Ἑβδομαχικῆ Δρ. 16.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1905
ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
Συνδρομή Ἑβδομαχικῆ Φρ. 20.

ΠΕΡΙ ΚΑΒΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΒΕΙΡΙΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

I

Οἱ Κάβειροι εἶναι ἑλληνικαὶ θεότητες, τῶν ὁποίων ἡ καταγωγή, ἡ ἀληθὴς φύσις καὶ αἱ διάφοροι μεταμορφώσεις παρέχουσιν εἰς τὸν ἱστορικὸν τῶν ἀρχαίων θρησκευμάτων ἐν ἑκ τῶν μᾶλλον σπουδαίων καὶ δυσεπιλύτων προβλημάτων.

Τὸ ὄνομα αὐτῶν κατὰ πρώτην φοράν ἀπαντᾷται κατὰ τὸν δ' π. Χ. αἰῶνα, ἐν τινι ἀποσπάσματι τοῦ Πινδάρου. Καὶ μέχρι μὲν τῶν χρόνων τοῦ Ἐπαμεινώνδου, συγγέονται μετὰ τῶν πολυπληθῶν δαιμόνων, ὡς προσωποποιήσεις τῶν φυσικῶν δυνάμεων, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως ταύτης μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ παγανισμοῦ, λαμβάνουσιν ἴσην θέσιν, ἂν οὐχὶ ὑπεριέραν πρὸς τὰς μᾶλλον ἐξόχους προσωπικότητας τοῦ ἑλληνικοῦ Πανθέου.

Ἀποβαίνουσι τὸ ἀντικείμενον μυστηριώδους λατρείας, ἐφαμίλλου πρὸς τὴν τῶν Ἐλευσινίων. Ἐνταῦθα δὲ δεόν νὰ ζητήσωμεν, ὡς καὶ ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς Δήμητρος, μίαν τῶν μᾶλλον ἀξιοπεριέργων ἐκδηλώσεων τοῦ ἐθνικοῦ μυστικισμοῦ.

II

Κάβειροι, δαίμονες τῆς ἑλικῆς φύσεως.

Οἱ Κάβειροι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδίαν τάξιν τῶν θεοτήτων, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Κούρητες καὶ Κορύβαντες τῆς Φρυγίας,

οἱ Δάκτυλοι τοῦ ὄρους Ἰδης καὶ οἱ Τελχίνες τῆς νήσου Ρόδου ἦτοι θεότητες ἐκπροσωποῦσαι κοσμικὴν τινα δύναμιν.

Ἡ μᾶλλον ὀρθὴ τῆς λέξεως ἐτυμολογία εἶναι ἢ ἐκ τοῦ ῥήματος καίειν. Ἄλλως τε, καὶ ὅ,τι γνωρίζομεν περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς λατρείας τῶν καὶ τῶν τύπων, ὁπόθεν ἔλαβον τὴν καταγωγὴν τῶν, συνάδει ὑπὲρ τῆς ἐρμηρείας ταύτης. Ὡς πρώτην δὲ κοιτίδα τῆς λατρείας ταύτης, δεόν νὰ ζητήσωμεν τὰ ὄρεινά τῆς Τρωάδος μέρη καὶ τὰς νήσους τοῦ Θρακικοῦ πελάγους, γειτνιαζούσας πρὸς τὰ Φρυγικὰ παράλια, τὴν Αἴμνον, Ἰμβρον καὶ Σαμοθράκην.

Ἐν τῇ Φρυγίᾳ ὑπῆρχεν ὄρος καλούμενον Κάβειρος, ταῦτόν τοῦ ἠφαιστειώδους. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς νήσους, τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν, ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους αὐτῶν εἶναι γνωστὴ.

Ἐν Αἴμνῳ οἱ Κάβειροι θεωροῦνται, ἄλλοτε ὡς υἱοὶ καὶ ἄλλοτε ὡς ἔγγονοι τοῦ ἠφαιστίου, θεοῦ τοῦ ὑπογείου πυρός. Μήτηρ αὐτῶν εἶναι ἡ νόμφη Καβειρώ, κόρη τοῦ Πρωτέως, ἣν εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Αἴτνης ἔφερε τὸ ἐκδηλωτικὸν ὄνομα Αἰθαλεία, ἐκ τοῦ Αἴθειν = λάμπειν, ὡς ἡ φλόξ.

Ὡστε ἐν Αἴμνῳ οἱ Κάβειροι θεωροῦνται, ὡς ὑπουργοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ πυρός. Τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην ἐπιρρόνουν καὶ νόμισμά τι εὑρεθὲν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐνθα βεβαίως ἐγκαίρως εἶχε διαδοθῆ ἡ λατρεία τῶν, ὅπερ παριστᾷ αὐτοὺς μετὰ τὰ σύμβολα σιδηροουροῦ, ἦτοι τῆς σφύρας καὶ τῆς πυράρας.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἔδαφος τῆς Δήμου, εἶναι γονιμώτατον εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου, ὁ ἀρχικὸς μῦθος σχετίζει τοὺς Καβείρους μετὰ τοῦ Διονύσου.

Ὁ Δισχύλος εἶχε συνθέσῃ καὶ σατυρικὸν δράμα, φέρον τὸ ὄνομά των, τοῦ ὁποίου καὶ ἀπετέλον τὸν χορὸν. Τοὺς Ἀργοναύτας διερχομένους εἰς Δήμον, οἱ Κάβειροι ὑπεδέχθησαν ἐνθαροῦντες αὐτοὺς τὰ μέγιστα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα.

Ὡς πνεύματα τοῦ ἐπιγείου πυρός, τὸ ὁποῖον ζωγονεῖ τὴν βλάστησιν καὶ εὐδοκίμωσιν τῆς ἀμπέλου, θεωροῦνται γενικῶς ὡς πνεύματα τῆς γονιμότητος.

Οἱ Πελασγοὶ παρεχώρουν αὐτοῖς, ὡς καὶ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ Δία τὸ δέκατον τοῦ ἐκλεκτοῦ οἴνου, ὁσάκις ἐπηπειλοῦντο ὑπὸ ἀφορίας.

Ὁ Ἡρόδοτος ὁμιλῶν περὶ τῶν ἐν Σαμοθράκῃ Καβείρων (II, 51) λέγει, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι παρὰ τῶν Πελασγῶν παρέλαβον τὴν συνήθειαν τοῦ νὰ παριστάνωσι τὸν Ἐρμῆν ἰδυραλλικόν, ἢ δὲ λατρεία τοῦ θεοῦ τούτου συνεχέτο μετὰ τῶν Καβείρων ἐν τῇ Ἀτικῇ, Ἀρκαδίᾳ, ταῖς νήσοις τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ ὅπου ἄλλοθι ἦτο διαδεδομένη.

Εὐρίσκομεν δὲ τοὺς Καβείρους μεμιγμένους καὶ ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς Ἐκάτης, τῆς Περσεφόνης, θεότητος τὰ μέγιστα λατρευομένης μετὰ τῆς Δήμητρος ἐν Σαμοθράκῃ.

III

Οἱ Κάβειροι δαίμονες βοηθοί,

Ὁ Δισχύλος παριστᾷ ἡμῖν τοὺς Καβείρους, ὡς ὑπηρετας τοῦ Διονύσου καὶ τοῦ Ἡραίου, περιποιηθέντας τοὺς Ἀργοναύτας κατὰ τὴν διὰ τῆς νήσου Δήμου διάβασίν των. Κατὰ τινὰ δὲ ἄλλον μῦθον, ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Διοδώρου, προσωρομίσθησαν ἀπὸ σκοποῦ, ἵνα ἐπικαλεσθῶσι τὴν προστασίαν τῶν Καβείρων καὶ τὴν θεῖαν αὐτῶν συνδρομήν κατὰ τὸ μακρονδὸν καὶ ἐπίπονον ταξιδίῳ των.

Τινὲς ἐδοκίμασαν νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι οἱ Κάβειροι τῆς Δήμου ἦσαν διάφοροι τὴν καταγωγὴν τῶν ἐν Σαμοθράκῃ. Ἄλλ' ἢ ἐγγύτης τῶν δύο τούτων νήσων, ἤμισια πιθανὴν καθιστᾷ τὴν γνώμην ταύτην.

Οἱ Κάβειροι τῆς Σαμοθράκης, ἀπέβησαν προστάται τῶν ναυτιλλομένων καὶ οἱ κατ' ἐξοχὴν βοηθοὶ θεοὶ εἰς τοὺς κινδύ-

νους τῆς θαλασσοπλοΐας. Ἡ ἔξοχος δὲ αὐτῆ τιμῆ, κοινὴ οὖσα τῆς μετὰ τῶν Διοσκούρων, συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἀφομοιωθῶσιν οὗτοι πρὸς ἐκείνους. Ὅπως δ' ἐκεῖνοι, ἐκάλουν καὶ τούτους: "Ἀνακτας, πρίγκηπας, ἡρώας. Ἐπεκαλοῦντο δ' αὐτοὺς εἰς τὰς θυνέλλας καὶ ἐπίστευον, ὅτι τοὺς ἔβλεπον εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἰστίων, προστατεύοντας τοὺς ναυτιλλομένους.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ λατρεία τῶν Καβείρων ἐπεβλήθη, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν φαντασίαν τῶν διαπλεόντων τὰς ἀγρίας ἐκείνας παραλλίας, ἀναδείξασα αὐτοὺς τοὺς κατ' ἐξοχὴν σωτήρας θεοὺς οἵτινες οὐ καὶ μόνον τοὺς Διοσκούρους ἐπεσκίασαν, ἀλλὰ καὶ μεγάλους θεοὺς, τῶν ὁποίων ἀπλοῦ ὑπηρεταὶ κατ' ἀρχὰς ἐθεωροῦντο.

IV

Γενεαλογία τῶν Καβείρων.

Ἐνῶ ὁ Πίνδαρος δὲν γνωρίζει, εἰ μὴ ἓνα μόνον Κάβειρον, τὸν ὁποῖον τάσσει εἰς τὰ μυστηριώδη τῆς Δήμου ὄργια, καὶ τὸν ὁποῖον παραδέχεται, ὡς τὸν πρῶτον ἀνθρώπον, πατέρα πάσης φυλῆς, ὁ Δισχύλος, ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ἀρκετὰ ἀξιοπεριέργων ἀριθμῶν, ἀπὸ μάλιστα ἀποτελοῦσι καὶ τὸν χορὸν σατυρικῶν τινος αὐτοῦ δράματος.

Ὁ Ἀκασίλαος ἀποδίδει εἰς αὐτοὺς ὡς πατέρα τὸν Κάμυλλον, προσθέτων ὅτι ἦσαν τρεῖς, μετὰ τῶν νυμφῶν Καβειρίδων. Τὴν αὐτὴν γενεαλογίαν παραδέχεται καὶ ὁ Φερκύδης, μὲ μόνην τὴν διαφορίαν, ὅτι κατ' αὐτὸν αἱ Καβειρικαὶ θεότητες καταγονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ Ἡραίου.

Ἐν τῇ μακρᾷ περὶ αὐτῶν παρεκβάσει, ἦν ποιεῖται ὁ Στράβων, εὐρίσκομεν αὐτοὺς ἠνωμένους μετὰ τῶν Κορυβάντων καὶ Τιτύρων, παρατηρεῖ δὲ, ὅτι ὑπὸ πολλῶν συγγέντων μετὰ τῶν θεοτήτων τούτων, παρ' ἄλλων δὲ, ὅτι θεωροῦνται ὡς γονεῖς των.

Ὁ Ἡρόδοτος συγγέει τὸν Ἐρμῆν, εἰς ὅσα διηγείται περὶ Σαμοθράκης, συνδέων τὴν λατρείαν τούτων μετὰ τῶν νύων τοῦ Φθα, τοῦτέστι τοῦ Αἰγυπτιίου Ἡραίου. Ὁ Καμβύσης λέγει, εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῶ τῶν Καβείρων, τοῦ ὁποίου ἢ εἴσοδος ἦτον εἰς τοὺς ἱεροὺς μόνον ἐπιτετραμμένη, διέταξε νὰ καύσῃ τὰς εἰκόνας. Ἐξεκόνιζον δ' αὐτοὺς ὑπὸ μορφήν νάνων, ἀναλόγων πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν Φοινίκων προσαρ-

Ὁ Σύνδεσμος τοῦ Περιοδικοῦ Τύπου ἐορτάζων ἐν Γαλατσίῳ τῶν Πατρῶων.

μοζομένων εἰς τὴν πρύμναν τῶν πλοίων.

Ἐκ τοῦ ἀνεκδότου τούτου πολλοὶ τῶν νεωτέρων μυθολόγων ἠθέλησαν νὰ παραστήσωσι τοὺς ἐλληνικοὺς Καβείρους προελθόντας ἐκ τῶν Φοινικῶν Καβείρων, ὃ τὸν ἀριθμῶν, νύων τοῦ Sadylk.

Ἐν τινι δὲ ἐπιγραφῇ, ἀνακαλυφθεῖση ὑπὸ Α. Conze τῷ 1860 ἐν Σαμοθράκῃ, οἱ Κάβειροι καλοῦνται «Μεγάλοι Θεοί, θεοὶ ἰσχυροί». Ἄλλ' ὡς λέγει ὁ F. Lepnormant, ἡ σύμπτωσις αὐτῆ φαίνεται ὅπως τυχαία, μὴ ὑπαρχόντων ἰχνῶν πρὸ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ὁ αὐτὸς σοφὸς ἀνὴρ προσθέτει, ὅτι παρὰ τὴν συνήγησιν τῶν ὀνομάτων, οἱ Φοινικικοὶ Κάβειροι εἶναι ἀρκετὰ διάφοροι, ὡς πρὸς τὸν ἀριθμῶν, τὸν κύριον χαρακτηῖρα, τὸ πρόσωπον καὶ τὰ σύμβολα τῶν Πελασγικῶν Καβείρων. Ἄλλ' ὅμως δοθέντος, ὅτι ὁ Φοινικικὸς λαὸς, ὅχι μόνον ἐσύγραζεν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἀλλὰ καὶ ἀφῆκε πολυάριθμα ἰχνη τῆς διαβάσεώς του ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς χώρας, δὲν θά ἦναι δύσκολον νὰ παραδεχθῆ τις, ὅτι ὁ σημιτισμὸς ἔλαβε μέρος ἐν τῇ θρησκείᾳ τῶν Καβείρων.

Κατὰ τινὰ Ἀλεξανδριανὸν ἀρχαιολόγον, τὸν Μνησίαν, οἱ Κάβειροι εἶναι 4 ὀνομαζόμενοι: Ἀξιόκερος, Κάσμυλος, Ἀξίερος καὶ Ἀξιόκερσα. Ἐκ τούτων οἱ δύο πρῶτοι εἶναι ἄρρενες, ἀντιπροσωπεύοντες

τὸν Ἀδην καὶ τὸν Ἐρμῆν, οἱ δὲ δύο ἄλλοι θήλειαι ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὴν Δήμητραν καὶ Περσεφόνην.

Εἰς τὸ Βατικανὸν εὐρίσκειται ἀγαλμάτι, de Challais, τριγωνικοῦ Ἐρμού, ὅστις κατὰ τὸ ἀνώτερον μέρος ἀναπαριστᾷ τὰς Καβειρικὰς θεότητας, τρεῖς τὸν ἀριθμῶν, Ἀξιόκερσον, Ἀξιόκερσιν καὶ Κάσμυλον, κάτωθεν δ' αὐτῶν ἐν ἀναγλύφῳ φέρονται αἱ εἰκόνας τοῦ Ἀπόλλωνος—Ἡλίου, τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἐρωτος.

Ὁ Κάσμυλος, ἐρμηνεύεται διὰ τοῦ «διατάσσει». Εἰς τὰς ἄλλας δὲ τρεῖς λέξεις εὐρίσκομεν τὸ ἐπίθετον, ἄξιος, τὸ ὁποῖον κατὰ τινὰ σημαίνει μυστικὰς ἐπικλήσεις.

Ὁ ἔρως εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅστις κατὰ τὰς κοσμογονικὰς καὶ φιλοσοφικὰς θεωρίας, θεωρεῖται ὡς ἀρχικὴ τῶν ὄντων αἰτία. Ἄλλ' οὐδεμία ἐρμηνεῖα ἱκανοποιητικῆ ὑπάρχει τοῦ Κέρσου καὶ Κέρσα.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μάλιστα, ἐν ἣ οἱ Κάβειροι καλοῦνται «Μεγάλοι Θεοὶ» ἀπαντῶνται ὁ Κάσμυλος καὶ ὁ Ἀναξ, ἠνωμένοι μετὰ τοῦ Ὑπερίωνος, Ἰαπετοῦ καὶ Κρόνου, δηλαδὴ μετὰ τοὺς Τιτανίδας.

Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα συστήματα Καβειρικῶν θεοτήτων, εἰς τὴν λεπτομερῆ τῶν ὁποίων ἐξέτασιν θά ἦτο λίαν μακρόν καὶ ἀναρὸν νὰ εἰσελθῶμεν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

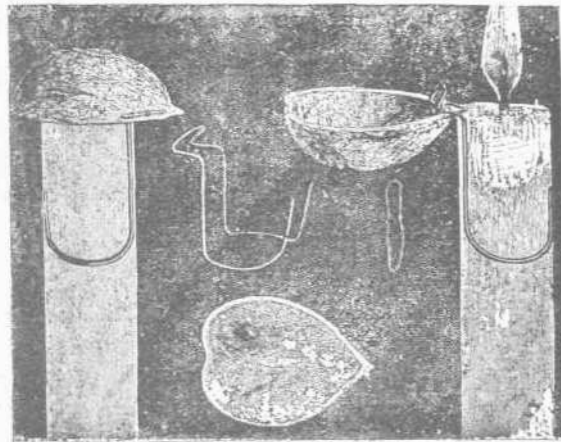
Αυτόματος οβελθίη.

Πολλοί συνειθίζουν ν' αναγινώσκουν τὴν νύκτα κατακεκλιμένοι ὄντες ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἐνίοτε συμβαίνει ν' ἀποκοιμηθῶσιν, ἐνῶ τὸ κηρίον ἐξακολουθεῖ ν' ἀνάπτη καὶ τότε... ποσάκις δὲν συνέβησαν δυστυχήματα;

Δὲν ἔχετε ἤδη νὰ φοβηθῆτε δυστύχημα, ἐὰν μεταχειρισθῆτε τὸ ἐξῆς πρόχειρον καὶ ἀσφαλὲς μέσον.

Λάβετε τὸ ἡμῶν κέλυφος καρύου ἓνα δακτύλιον ἐκ καουτσούκ καὶ μίαν διπλῆν καρφίδα τῆς κόμης.

Διπλώσατε τὴν καρφίδα, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ σχήματι, καὶ κατασκευάσατε δύο ὀπὰς ἐν τῷ κελύφει πλησίον τοῦ αἰχμηροῦ μέρους, τῆ βοηθεία πεφυρακτωμένου σύρματος ἢ καρφίου. Τότε διαπεράσατε ἐντὸς τῶν δύο ὀπῶν τοῦ κελύφους τὰ δύο ἄκρα τοῦ διπλωμένου καουτσούκ καὶ περάσατε ἐνδοθεν καὶ ἐξωθι τοῦ κελύφους δύο ξύλινα πυρεῖα (σπίρτα) ὡς κα-

θαρῶς δεῖκνυται ἐν τῇ εἰκόνι, διὰ μέσου τῶν ἄκρων τοῦ καουτσούκ, διὰ νὰ κρατηθῇ οὕτω τοῦτο. Τοῦτου γενομένου περνάτε τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίδος σας μεταξὺ τῶν δύο χορδῶν τοῦ καουτσούκ, ὅπου τεντώνετε τότε στρέφοντες ἐπὶ τινος φορᾶς τὰ δύο πυρεῖα, εἰς τρόπον ὅστε ἡ καρφίς νὰ κλίνη πρὸς τὰ ἔσωθι τοῦ κελύφους, ὡσάκις ὑπεγειρεται καὶ ἀφίεται ἐλευθέρᾳ.

Ἢδη προβαίνομεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν.

Προσαρμώσατε τὴν καρφίδα ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ κηρίου καὶ ὡς δεῖκνυται ἐν τῷ σχήματι προσέχοντες ὅστε τὸ κέλυφος τοῦ καρύου νὰ διακπται ὀριζοντιῶς ἢ δ' αἰχμῇ του ἐλαφρῶς νὰ πυχθῇ ἐν τῷ κηρῷ, εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς θρυαλίδος πλέον ἢ ἑλασσον μικράν, κατὰ τὴν διάθεσιν ἂν ἔχητε νὰ καὶ τὴν ποσότης τοῦ κηρίου σας καὶ εἴτα αὐτομάτως νὰ οβελθῇ. Καὶ ὄντως ὅμα ἡ θρυαλὶς καιομένη φθάσῃ εἰς τὸ ὀρισμένον σημεῖον, ἢ ἄκρα τοῦ κελύφους μὴ εὐρίσκουσα πλέον στήριγμα ὡς ἐκ τῆς διαλύσεως τοῦ κηρίου, θὰ εἰσδύσῃ ἐν αὐτῷ, τὸ κέλυφος θα στραφῇ αὐτομάτως καὶ θα καλύψῃ τὴν θρυαλίδα. Φ. Π.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ὁ ἀσπασμὸς καὶ ἡ χειραψία.

Αἱ ἐσπερίδες καὶ αἱ συναντήσεις μας εἰς τὰς ὁδοὺς εἶναι μέγας κίνδυνος τῆς ζωῆς.

Ἡ ὑγιεινὴ ἀπαιτεῖ τὴν τροποποίησιν αὐτῶν. Οἱ ἐπιστήμονες τοῦ συνεδρίου τῆς φυματιώσεως συν-φώνησαν εἰς τὸ ὅτι αἱ χειραψίαι καὶ τὸ φίλημα εἶνε δύο ἐπικινδυνόδεστα πράγματα. Τὸ φίλημα τὸ οικογενειακόν, τὸ φίλημα τοῦ φίλου, τὸ φίλημα τοῦ ἔρωτος, πρέπει νὰ καταργηθῶν. Οἱ ἰατροὶ λέγουσιν, ὅτι ἡ συνένωσις τῶν δύο προσώπων δὲν εἶνε τι ἄλλο παρὰ προσέγγισις δύο ἠλεκτρικῶν πόλων, οἵτινες ἐκσπῶσιν εἰς μικρόβια.

Λέγουσιν, ὅτι οἱ Ἰάπωνες δὲν ἀσπάζονται ποτέ. Ἐὰν τοῦτο συμβαίη, τότε στεροῦνται μὲν μίαις ἐκφράσεως τοῦ ἔρωτος, ἀλλὰ βεβαίως δὲν ἔχουσι καὶ φόβον νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ ἀσθενείας τινος οἷον τῆς φυματιώσεως, τῆς ψωριώσεως, τῆς ἰμφλουέντζας καὶ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἶνε προκατειλημμένος ἐκ τῆς πραγματικότητος τοῦ κινδύνου αὐτοῦ καὶ δι' αὐτὸ εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα του φέρει πάντοτε χειρόκιον.

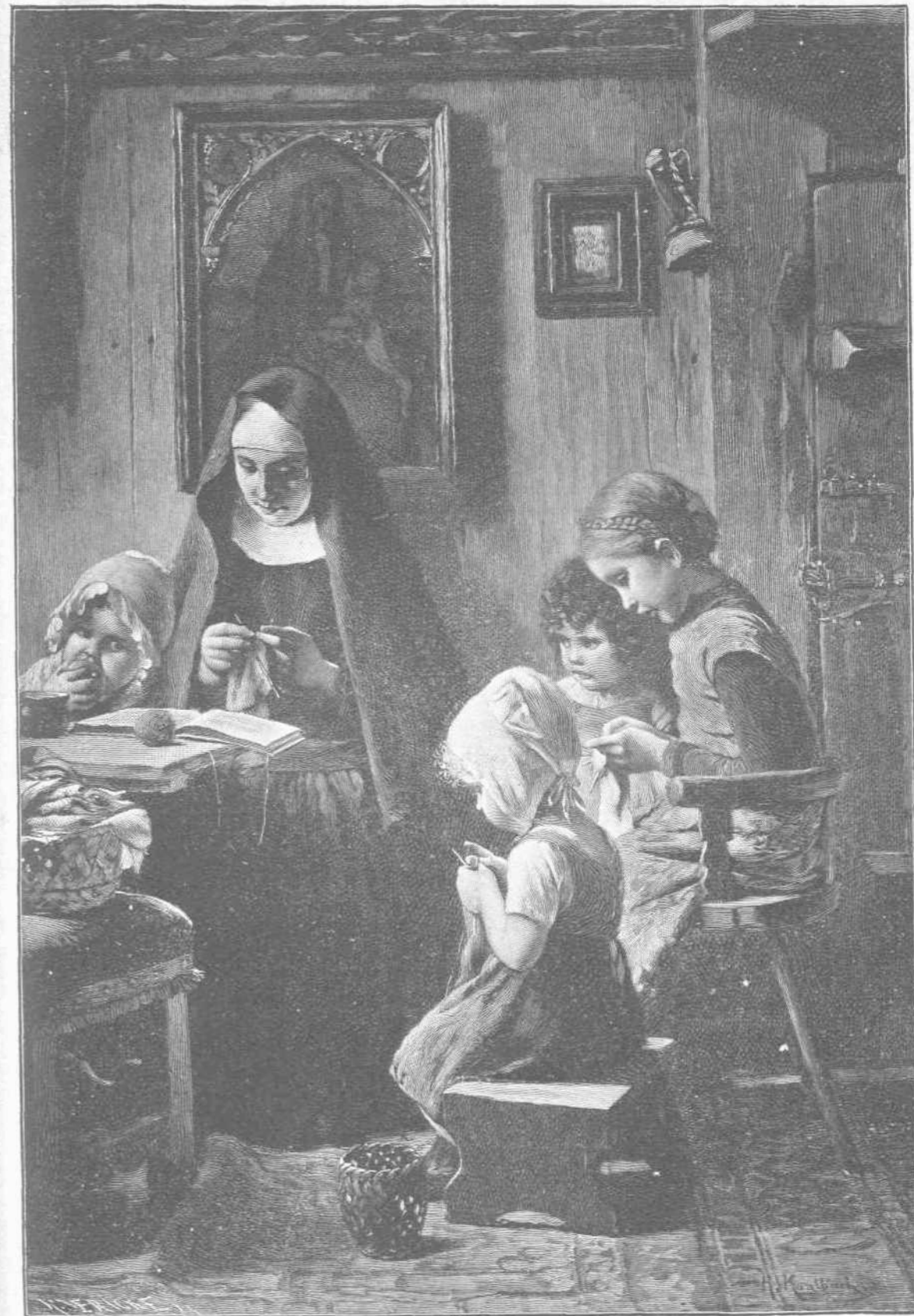
ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὁ βήξ.

Προτέχετε εἰς τὸν βήχά σας, διότι πολὺ ὀλίγοι βήχουν... κανονικῶς. Μάλιστα ὑπάρχει ὁ κατάλληλος καὶ ὁ ἀκατάλληλος τρόπος, καὶ ὃν βήχει κανεὶς. Πολλοὶ βήχουν θορυβῶδῶς καὶ βιαίως, ἀλλ' ὁ θόρυβος αὐτὸς βλάπτει, καθόσον φλογώνονται καὶ πολλάκις διαρρηγνύονται ἐν μέρει οἱ πνεύμονες. Βήχετε πάντοτε ἐλαφρῶς καὶ ἀθορύβως. Ἄλλ' ἐὰν δὲν εἴμπορητε νὰ πράξητε τοῦτο ἐκουσίως, τότε διαλύσατε εἰς τὸ στόμα σας μικρὸν τεμάχιον βόρρακος ἀλειμμένον μὲ μέλι. Ἐπίσης θαυμάσιον ἀντιφάρμακον κατὰ τοῦ θορυβώδους βήχους εἶναι, ἂν εἰς τὸ ζεστὸν γάλα σας ρίψητε ἐν κοχλιαρίον γλυκερίνης.

Ὅσάκις ἐνοχλεῖσθε ἀπὸ συνεχῆ βήχα, τρίβετε ἐκάστην νύκτα τὸ στήθος καὶ τὸν λαιμόν σας μὲ καμφοροῦχον ἔλαιον. Ποτὲ μὴ μεταβαίνετε τὴν πρωῖαν εἰς τὴν ἐργασίαν σας μὲ κενὸν τὸν στόμαχον. Ἐὰν δὲ δὲν ἔχετε καιρὸν διὰ τείον ἢ καφέ, τότε ἐντὸς φλυτζανίου ζεστοῦ νεροῦ ρίψατε ἐν κτυπημένον αὐγὸν καὶ ἂν θέλετε καὶ ὀλίγον πέπερι καὶ ἄλας καὶ πιπέτο πρὶν ἐξέλθητε εἰς τὸ ὑπαιθρον. Τοῦτο τονώνει καὶ ἀνακουφίζει τὸν στόμαχον καὶ ἀποσοβεῖ πολλὰς ἀσθενείας.

Ὁ ἰατρός σας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΟΡΦΑΝΩΝ

λέγει, ἐγὼ δὲν εἶπα εἰσέτι τὴν τελευταίαν μου λέξιν. Πολὺ καλὰ γνωρίζεις, ὅτι ὁ καιρὸς ἀλλάζει ιδέας.

Τὴν ἐπαύριον ἐπίτηδες ἐβράδυνεν νὰ προσέλθῃ πάλιν ἐγκαίρως εἰς τὸ γεῦμα.

Ἡ Κυρία (μετὰ λύπης). Ἴδου, ἐγένετο πλεόν συνήθεια καὶ πάντοτε θὰ βραδύνης.

Ὁ Κύριος. Ἐὰν ἐγνωρίζεις, ἀγαπητή μου, τὸ αἴτιον τῆς βραδύτητος, θὰ μὲ συνεχίσεις. Συνήνησα τὴν Κυρίαν Δρομάχην.

Ἡ Κυρία (εἰρωνικῶς). Τὴν ὠραίαν Δρομάχην θέλετε νὰ εἰπῆτε!

Ὁ Κύριος. Δὲν ἀξίζει τὸ ἐπίθετον αὐτό;

Ἡ Κυρία. Πῶς; τί λόγος;

Ὁ Κύριος. Naί, εἶναι ὄντως ὠραία γυνή. Σεῖς αἱ γυναῖκες δὲν ἐκτιμάτε τὰς ὁμορφύλους σας, ὅπως ἡμεῖς. Νομίζω, ὅτι ἡ Κυρία Δρομάχη εἶνε πολὺ ὠραία γυνή, ἐκτάκτου συμμετρίας καὶ λεπτότητος θαυμασίας.

Ἡ Κυρία. Λίαν ὁμοῦ ἐκκεντρικὴ καὶ ὀλίγον ἰδιότροπος, συστήματα, τὰ ὅποια ἀρέσουν εἰς τοὺς ἀνδρας.

Ὁ Κύριος. Aἶ, αἶ, ἄφησε τὰς εἰρωνείας καὶ συλλογίσθητι, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν φίλων σου!

Ἡ Κυρία. Ἐκ τῶν φίλων μου, δηλαδὴ ὅπως αἱ ἄλλαι.

Ὁ Κύριος. Ἐν τούτοις ἐνδιαφέρεται καὶ μ' ἐρωτᾷ πολλάκις περὶ σοῦ.

Ἡ Κυρία. Ἀκριβῶς, ἰδοὺ αἰτία νὰ δυσπιστῶ πρὸς αὐτήν.

Ὁ Κύριος. Καλὰ, ἀρκεῖ, ἠννόησα. Ἐγὼ ἀπλῶς τὴν συνήνησα εἰς τὴν δενδροστοιχίαν μὲ τὴν ἀμαξίαν της. Ἐσταμάτησεν ἀμέσως διὰ νὰ μ' ἐρωτήσῃ περὶ σοῦ. Ὁμιλήσαμεν ἐπ' ἀρκετὸν καὶ ἐκάμαμεν μικρὸν γῦρον ὁμοῦ.

Ἡ Κυρία. Ἐξἠκολούθει.

Ὁ Κύριος. Θὰ μεταβῇ ἐπίσης εἰς τὸν χορὸν τῆς Κυρίας Βακαὶ καὶ θὰ φέρῃ στολὴν Ἀρτέμιδος.

Ἡ Κυρία. Naί, τὸ ἤκουσα, τῆς πηγαίνει δὲ θαυμασία.

Ὁ Κύριος. Καὶ μὲ συνεβούλευσε νὰ ἐνδυθῶ καὶ ἐγὼ Κυνηγός, καθὼς εἶμαι ἀδύνατος καὶ ὑψηλός, θὰ κάμω, μοὶ ἔλεγεν πολλὴν ἐντύπωσιν. Τί λέγεις;

Ἡ Κυρία (μετ' ἐκπλήξεως). Τί; τί; καὶ τὸ ἀπεφάσισες;

Ὁ Κύριος. (Προσποιούμενος στενοχωρίαν). Διάβολε! Ἄφου σοῦ ὑπεσχέθην χθές, ὅτι θὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ!

Ἡ Κυρία. (μετὰ θυμοῦ). Ὁχι! δὲν μοὶ τὸ ὑπεσχέθης, ἀλλὰ μόνις ἀμυδρὰν ἐλπίδα μοὶ ἔδωσες. Σε βεβαίω δέ, ὅτι τὸ διάδημά σου αὐτὸ πολὺ μὲ ἐκπλήττει.

Ὁ Κύριος. Ἐν τούτοις ἤλπιζα νὰ σ' εὐχαριστήσῃ. Ἐπειτα ἄκουσον καὶ τὸ ἄλλο.... Ἡ Κυρία Δρομάχη μοὶ ἐζήτησε νὰ συγχωρεῖται-

μεν τὸ πρῶτον βάλς. Τῇ εἶπον, ὅτι δὲν εἶμαι καλὸς χορευτής. Αὕτη ὁμῶς ἐπέμεινε, καὶ διὰ νὰ μὴ φανῶ ἀδαής, ἀπεφάσισα ἀπὸ αὐριον νὰ λάβω μερικὰ μαθήματα τοῦ χοροῦ.

Ἡ Κυρία. Τί λέγεις καλέ; νὰ λάβῃς μαθήματα τοῦ χοροῦ; διὰ τὴν Κυρίαν αὐτήν;

Ὁ Κύριος. Ἐνόμιζον, ὅτι θὰ εὐχαριστηθῆς.

Ἡ Κυρία. Ποσῶς δὲν εὐχαριστοῦμαι, ἀφ' οὗ ἐνθυμείσαι, ἤθελα ἐγὼ νὰ σὲ μάθω τοὺς χορούς καὶ πάντοτε μοὶ ἠρνήθης.

Ὁ Κύριος (δικαιολογούμενος). Πίστευσον, ἀγαπητή μου, ὅτι ἡ περίστασις αὕτη, εἶναι μοναδική καὶ...

Ἡ Κυρία (μὲ ἀπόφασιν). Δὲν θέλω νὰ πιστεύσω τίποτε (ἐπιβλητικῶς). Κάθησαι νὰ φάγωμεν. Τὸ φαγητὸν ἐκρύωσε.

Ὁ Κύριος. (Κατευναζόμενος). Καλῶς, ἀφ' οὗ τὸ θέλεις, ἄς φάγωμεν.

Εἰς τὸ φαγητὸν ἠλλαξὼν ἐντελῶς ὁμιλῶν. Μετὰ ὀκτῶ δὲ ἡμέρας, καθ' ἃς σχεδὸν τίποτε δὲν ἀνέφερον περὶ τοῦ χοροῦ, αἰφνης ὁ σύζυγος ἔφερεν ἐκ νέου τὸ ζήτημα, ἐνῶ ἐπρογευματίζον.

Ὁ Κύριος. Λοιπὸν, ἀγαπητή μου, δὲν θὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν βάρπτριαν; Ἐγὼ σκέπτομαι νὰ παραγγείλω αὐριον μίαν ἐνδυμασίαν κηνουγῶ.

Ἡ Κυρία. Πάλιν μὲ τοὺς χορούς σου. Ἐτρέλλῃθης; θέλεις πάντοτε νὰ διασκεδάζῃς;

Ὁ Κύριος. Ἀλλὰ, ἀφ' οὗ ὑπεσχέθημεν;

Ἡ Κυρία. Μοῦ εἶναι ἀδιάφορον! Ἐγὼ παρητήθην τοῦ χοροῦ καὶ σκέπτομαι, ἀντὶ νὰ συμβουλευθῶ τὴν βάρπτριάν μου διὰ φορέματα χοροῦ, νὰ συμβουλευθῶ τὸν ἰατρόν, διότι ἔχω ἀνάγκην ἀλλαγῆς ἀέρος.

Ὁ Κύριος (μὲ ἐκπληξιν). Πῶς;

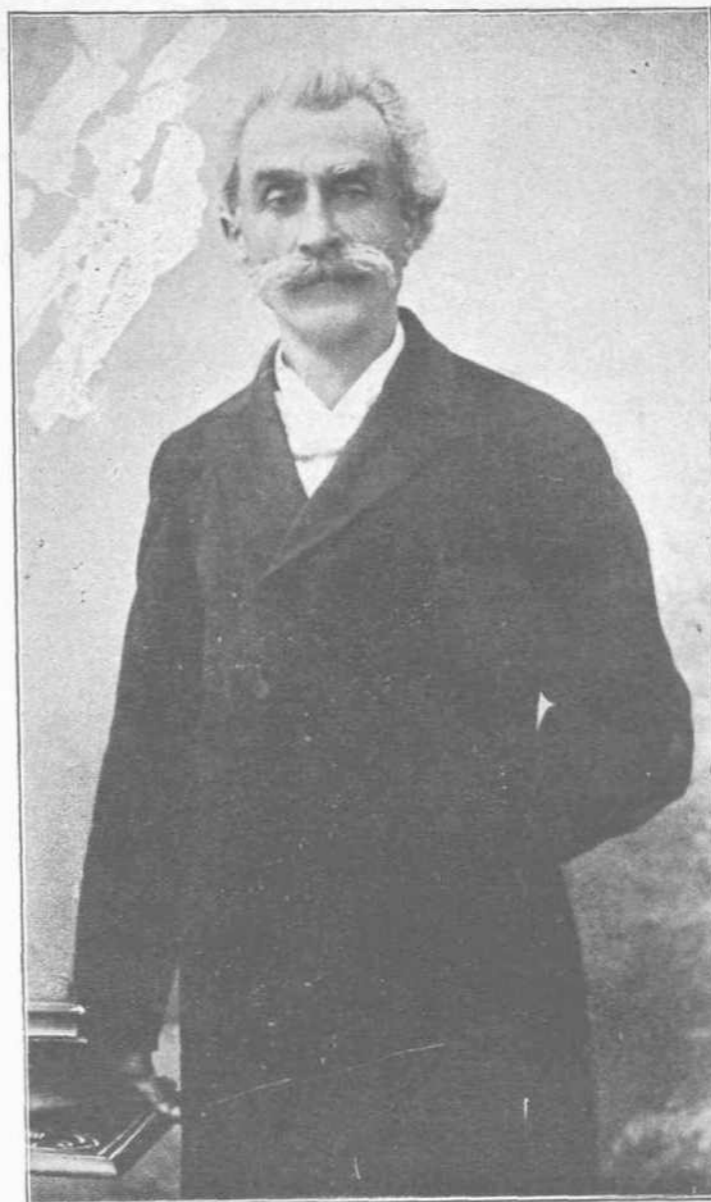
Ἡ Κυρία. Προτιμῶ νὰ κάμωμεν ἐν μικρὸν ταξείδιον, ἀντὶ νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸν χορὸν. Ἐκτὸς ἂν θέλῃς νὰ μείνῃς διὰ νὰ χορεύῃς μὲ τὴν Κυρίαν!

Ὁ Κύριος. Πῶς σύ, ἥτις τρελλαίνεσαι διὰ τὸν χορὸν!

Ἡ Κυρία. Ἡλλαξά γνώμην. Ἐνόμιζα, ἄλλως τὰ πράγματα, ἀλλ' ἤδη προτιμῶ τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν ἡσυχίαν μου.

Ὁ Κύριος. Τὸ ἴδιο καὶ ἐγὼ καὶ εἶσαι σύ ὁ μόνος ἄγγελος μου καὶ ἡ διασκεδάσις μου.

Ροῦς.

ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τῇ προσκλήσει τούτου ἀπαγγελλεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Π. Σ. Συνοδινοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρθασοῦ τῇ ἑσπέραν τῆς 27 Νοεμβρίου 1905.

Τὰς πτέρυγας του δέγεται ἐπάνω Σας ὡς ἀπλώσῃ
Ἀγαπητοὶ ἀειδίτε, ὁ Γίγανς Ἀιτός,
Ὀίστρον, ἀγάπην καὶ ζωὴν νὰ πάρῃ καὶ νὰ δώσῃ,
Ἴδου ἐγὼ! μὲ γίλημα πατρὸς Σῆς χαιρετῶ.

☩☩

Τέκνα μου, αὐτοσχέδι οἱ καὶ μετρημένοι στίχοι,
Καὶ Σεῖς καταλαμβάνετε δεῖ ἀδυνατοῦν,
Νὰ δείξουν τῆς σκαπάνης Σας οἱ ζωογόνοι ἤχοι,
Πῶσον μὲ ἐνελπίζουσι καὶ μὲ οἰστριλατοῦν.

☩☩

Ὁ Προμηθεὺς ἀθάνατος διὰ τῶν μαρτυρίων,
Ἄν ἔφερ' εἰς τὴν Γῆν τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ,
Τὸ πῦρ εἰς φῶς μετέτρεψεν, τὸ φῶς εἰς λόγον θεῖον
Τοῦ Γουτεμβέργη ὁ σοφός, ὁ εὐεργέτης νοῦς.

☩☩

Ὁ Τόπος ἡμερήσιος νοσητικῶς σαλπίζων,
Ἐγείρει τοὺς καθύδοντας μὲ τὸ ἰωθινόν!
Ἀλλὰ ὁ Περιοδικὸς ἠδὲως κιθαρίζων
Διόκει ἐκ τῶν καρδιῶν πᾶν τόπος σκοτεινόν.

☩☩

Ο ἐν Χριστῷ καὶ Πλάτῳ πολιτισμὸς μας ἔππον Ἀδάμιστον, πτερόντα, θυμῆρη, εὐγενῆ, Ἀπὸ τοῦ σκότους τοὺς καιροὺς ἔχει τὸν μάγον τύπον, προσφῆρων σθένος ἄγιον εἰς ἔθνη ἀσθενῆ.

Τοῦ Γουτεμβέργη εὐτολμοί, μαρτυρικοί ἔργαται. Τοῦ Ἄετοῦ τοῦ πνεύματος σφριγόντες Νεοσοί, δπον οἱ τύραννοι λαοὺς ληστεύουσι πετῆτε καὶ θὰ ἐπανατελλωσιν οἱ χρόνοι οἱ χρυσοί.

Τὸν τύπον ἔχουσι παστὸν ἐν μέσῳ τῶν Αἰώνων Οἱ Σύλλογοι κ' οἱ Σύνδισμοι καὶ σὺλον τοὺς λαοὺς Κ' εἰς θούρια σαλπίσματα μεταποιῶν τὸν στόνον Κεὶ τὰς εἰρκτίς τῶν ἐθνισμῶν εἰς εὐκλιεῖς ναοὺς.

Ὡ Στεῖς τοῦ Περιδοκῆ Τύπου καλαὶ τρυγῶνες, Τοῦ Ἑρωτος οἱ ἕμνωδοὶ καὶ τῶν Μουσῶν οἱ φίλοι, Ἐργάζεσθε νὰ γίνωται αἱ τρίβολοι θαυμάσιαι, τὰ δάκρυα νέκταρ χαρῆς εἰς τὸν λαὸν τὰ χεῖλη.

Αἱ γόησαι κιθάραι Σας τὰ νεκρωμένα στήθη, Ἄς ἀναστήσουν ψάλλονσαι τὸ ἄσμα τῆς ζωῆς, Νὰ ἀνεγείρουν πάνοπλα τὰ δουλωμένα πλήθη, Μ' Ἄγιον πῦρ νὰ χρυσώσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Γῆς.

Ἡ φόρηξ καὶ ὁ Κάλυμος ἄς γύσουν μελωδία, Αἰς ἄλματ' ἀνεγείρουνσαι τοῦ Γένους τὴν καρδίαν, Ἀγωνισταὶ τοῦ πνεύματος εἰς τὰς ἐπάλλεις ἦτε! Τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀήτητον ἠγείται.

Εἶνε μυριαπλάσιοι καὶ ἰσχυροὶ οἱ ἐχθροὶ μας, Ἄλλ' εἶνε Σκῆθ-μ βάρβαροι καὶ Οὔνοι καὶ Μογγόλοι, Ἄλλ' εἶνε θεόπνευτος ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ μας Καὶ δοῦλοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ θὰ γονατίσουν ὄλοι.

Σ τῆς Ἐπαλόφου τὴν ἀγνὴν εὐώδη πρασιράδα Τὴν πάντοτε καρπίουσαν τὴν ἐθνικὴν ἐλπίδα, Στέψατε τὴν πολυπαθὴ Μητέρα μας Ἑλλάδα, Κ' εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας στήσατε Μεγάλην τὴν Πατρίδα.

Ἀθήναι 27 Νοεμβρίου 1905.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Τὸ παλαιότερον μνημοτεχνικὸν φαινόμενον εἶνε ἡ γυνή, ἥτις οὐδέποτε γνωρίζει ἐλακτιβῶς τὴν ἡλικίαν της, ἀλλ' ἥτις ὁμως γνωρίζει ἄριστα τὴν τῶν φίλων της.

Τὸ πνεῦμα ἔχει ἀνάγκην ἀσχολίας· ὁ λόγος δὲ τοῦ οὐ τινὲς λαλοῦσι πολὺ εἶναι οὐ σκέπτονται ὀλίγον.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων τῶν τελεσθσομένων τῆ 9—19 Ἀπριλίου, ὧν θέλουσι προηγηθῆ κατὰ εἴκοσιν ἡμέρας οἱ Πανελλήνιοι, ἐξέδωκε Δελτία συνδρομητῶν. Τὰ Δελτία ταῦτα, τιμώμενα δραχμῶν ἐβδομήκοντα πέντε ἑκάστον διὰ τὸ ἐσωτερικόν, διδουσιν εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν τὸ δικαίωμα ἀνταλλαγῆς ἀπὸ τῆς 15 Μαρτίου: α') πρὸς εἰσιτήρια τῶν ἀρίστων θέσεων ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ, τῷ Σκοπευτηρίῳ, τῷ Ποδηλατοδρομίῳ καὶ ἀλλχοῦ καὶ ἀπάσας τὰς ἡμέρας τῶν Πανελληνίων καὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων· β') πρὸς εἰδικὸν εἰσιτήριο τῶν ναυτικῶν ἀγῶνων καὶ κατὰ τὴν ἐν Πειραιεῖ ἐνετικὴν ἐσορτήν· γ') πρὸς εἰσιτήριο ἀρίστων θέσεων κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διοργανωθσομένους ἐπισήμους κρηκστάσεις.

Τὰ δυνάμει τοῦ Δελτίου τούτου χορηγηθσομένα εἰσιτήρια δύνανται νὰ μεταβιβάζωνται κατὰ βούλησιν, μὴ ὄντα προσωπικά. Προσωπικά ἀπ' ἐναντίας εἶναι τὰ διὰ τοῦ συνημμένου τῷ Δελτίῳ τούτῳ Προσωπικοῦ Δελτίου προσκλήσεως συνδρομητῶν εἰς τοὺς Πανελληνίους καὶ Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας παρεχόμενα.

Εἶναι δὲ τὰ ἐξῆς: α') Σήμερ προσκεκλημένων· β') Προσκλητήριον εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς διαλέξεις καὶ ἐπισκέψεις μνημείων καὶ μουσειῶν· γ') Προσκλητήριον εἰς τὰς δεξιώσεις, τὰς δοθησομένους χάριν τῶν προσκεκλημένων.

Ὅμοίως δ' ἡ ἐπίδειξις τοῦ Δελτίου τούτου εἰς τὰ οἰκεία Γραφεῖα παρέχει δικαίωμα: α') Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀτμοπλ. καὶ σιδηδρομ. Ἐταιρειῶν παρεχομένας εἰς τοὺς προσκεκλημένους ἐκπτώσεις ναύλων, καὶ ὅσον ἐχορηγήθησαν τοιαῦται ἐν Ἑλλάδι· β') Εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διοργανουσῶν ἀρχαιολογικὰς ἐν Ἑλλάδι ἐκδρομὰς ἐν συνεννόησει μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς χάριν τῶν προσκεκλημένων παρεχομένας ἐκπτώσεις.

Ἡ πώλησις τῶν Δελτίων τοῦ τε Ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἤρξατο ἐν ταῖς γραφεῖσις τῆς Ἐπιτροπῆς (ὁδὸς Πανεπιστημίου 3) καὶ ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς 11 1/2—12 1/2 π. μ. καὶ 6—7 μ. μ.

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΥΦΥΙΑΙ

Ὁ διδάσκαλος. Ἐλα δῶ, μικρέ, διατὶ κάμνεις κόμπον εἰς τὸ μανθῆλι σου; Γιά νὰ μὴν ἔσεχάσης νὰ πᾶς κάπου, βέβαια.

— Ὅχι, κῆρ δάσκαλε, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ξεχάσω τὸ μάνθημα τῆς Φυσικῆς, βέβαια.

Μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ:

— Διατὶ πάτερ, κινποῦν οἱ καμπάνες; γνωρίζετε; μᾶς τὸ ἐξήγησε τὸ πρῶτ' ὁ δάσκαλος.

— Μπα, σπονδαῖον μάνθημα, διότι αὐριον εἶναι ἐσορτή, ἰδοὺ διατὶ.

— Ὅχι, καλὲ μπαμπά, ἀλλὰ γιὰ τὴν τραβοῦνε τὸ σχοινί· δι' αὐτὸ κινποῦνε οἱ καμπάνες.

Ἡ μήτηρ δίδει εἰς τὴν μικρὰν Σοφίαν τρία γλυκίσματα, μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ δώσῃ τὰ δύο εἰς τοὺς ἀδελφοὺς της καὶ τὸ τρίτον νὰ τὸ φάγῃ αὐτὴ. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει:

— Μαμά, λέγει, ἦταν πολὺ σκότος εἰς τὴν σκάλα καὶ ἔκαμα λάθος, ἀντὶ νὰ φάγω τὸ ἕνα γλυκό, ἔφαγα τὰ δύο.

Ὁ μικρὸς Γιώργος περιπατεῖ μετὰ τοῦ πατρὸς του, ὅτε κατ' ὁδὸν τοῦ παίρνει ὁ ἀνεμος τὸ καπέλλον καὶ τὸ κατασχίζει μίᾶ ἄμαξα, ἥτις διῆλθεν ἐπ' αὐτοῦ ἀσπραπαίως.

Ὁ Γιώργος μὲ μεγάλην χαρὰν ρήγγνεται τότε εἰς γέλωτας:

— Ἀὐν ἐντρέπεται, τῷ λέγει τότε ὁ πατήρ του, νὰ καταστρέφης καινουργὲς καπέλλον καὶ νὰ χαίρῃσαι;

— Μὰ εἶναι νὰ μὴ χαίρωμαι, τῷ ἀπαντᾷ ὁ Γιώργος, ποῦ ἂν ἦτο μέσα εἰς τὸ καπέλλον τὸ κεφάλι μου, θὰ μοῦ τὸ ἐλῶνε ἡ ἄμαξα;

Ὁ πατήρ τοῦ μικροῦ Ἀλεξάνδρου τρώγει κρέας ψητὸν, ἀλλὰ παραπονεῖται, ὅτι εἶναι ὄλο νεῦρα.

Καὶ τῷ ἀπαντᾷ ὁ μικρὸς Ἀλέξανδρος. — Φαίνεται, πάτερ μου, ὅτι τὸ ἀρνάκι θὰ ἦτο πολὺ νευρικόν.

Ὁ υἱὸς ἐρωτᾷ τὸν πατέρα. — Τί θὰ πῆ πεζοναῦται, πατέρα! — Νά, πεζοὶ ναῦται, τί ἄλλο; — Μὰ πῶς τότε εἶναι δυνατὸν νὰ περπατοῦν μέσα στὴ θάλασσα;

ΣΥΝΑΓΛΙΑ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΝΑΣΣῳ.

Ἡ διοργανωθεῖσα ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ Συναγλία ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τοῦ Περιδοκικοῦ Τύπου, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἦτον ἐκτάκτως ὠραία καὶ ἐπιβλητικὴ. Τὸ προεδρεῖον μετὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ δύο κοσμητόρων ἐν ἐπισήμῳ στολῇ ὑπεδέχοντο μεγαλοπρεπέστατα τοὺς προσκεκλημένους. Αἱ χοροὶ καὶ αἱ μονοὶ τῆς ἀρχήστρας καὶ τοῦ κ. Ἀγγελοπούλου ἦσαν ἐκτακτοί, αἱ δὲ ἀπαγγελίαι τῶν δεσποινίδων Ἀγγελ. Φώτη καὶ Συνοδινῶ κατεχειροκρατήθησαν, ὡς καὶ ὁ χειροτιμὸς πρὸς τὸν Σύνδεσμον τοῦ ἔθν. παιητοῦ μας κ. Π. Συνοδινῶ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Φ. Πρίντζης καταλλήλως διέταξε καὶ προσηέχθησαν ὠραῖα μεγάλα ἀνοδοεσματὰ καὶ Δεσποινίσι καὶ τῷ Ἑθνικῷ ποιητῇ.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΝΑΣΣῳ. ΥΠΕΡ ΤῶΝ ΑΠΟΡῶΝ

Ἐδόθη προχθὲς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ ἡ προκηγελθεῖσα καὶ ὑπ' ἡμῶν μουσικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐσπερὶς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου τῶν Καθολικῶν, στερθεῖσα ὑπὸ μεγάλῃς ἐπιτυχίας. Κόσμος παρευρέθη πολλὸς καὶ καλὸς. Πάντες δὲ ἐπικίχον τὰ μέρη τῶν ἐξκισίως. Ἰδίως κτεχειροκρατήθησαν ἡ Κυρία Μπαρά, ἥτις ἐτραγώδησε θαυμάσια δὶς, ὁ χορὸς τῶν Μουσῶν, ὅστις ἐξετέλεσθη λαμπρῶς ὑπὸ δέκα δεσποινίδων, μετ' ἄκρας δ' ἐπιτυχίας ὑπὸ τῶν Δίδων Ζιέτ, Δελένδα, Στουρνάρα, Σερούγια καὶ Σμίτ· ἡ Δὶς Σμίθ, ἥτις ἀπήγγειλε ἐπαγωγότατα, ἡ Δὶς Λ. Ζιλλιερών, ἥτις ἐξετέλεσε τὸν Μονόλογον τῆς χωρικῆς ἐν τῷ Πύργῳ τοῦ Ἀϊφελ, ἐκτάκτως ὠραία, τὸ κωμικὸν μελόδραμα 'ollumela, ὑπερ ἐξετέλεσεν ὁ κ. Ν. Σιγαλάς μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν νέων ἐπιτυγέστατα, ὡς καὶ ἡ ἀρχήστρα, ἥτις ὄντως καταχαρίστησε τὸ καινόν. Δικαίως ὅθεν ἀπευθύνομεν καὶ ἡμεῖς τὰ συγχορηγητῆρά μας εἰς τὴν διοργανώσαται τὴν ἐσορτήν ταύτην ἐπιτροπὴν καὶ εἰς τὸν μουσικοδιδάσκαλον κ. Σταρολίην, οἵτινες μετὰ πάσης θυσίας προπαρεσκευάσαν τοιαύτην ὠραίαν ἀπογευματινὴν. Φ. Π.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

36. Μαγική εικόν.

Ποῦ εἶνε ὁ μυλωνᾶς;

37. Αἴνιγμα.

Μία πρόθεσις τὸ πρῶτον μου ἀποτελεῖ
Τὸ ἄλλο ἐργαλεῖον χρήσιμον πολὺ·
Τὸ σύνολόν μου δὲ ἀνὴρ περικλεῆς
Τοσοῦτον ἐδοξάσθη μόνον εἰς.

38. Γρίφος.

Ἰα Ὑς Ὑς Ὑς Ὑς εἶνε 1 χῆρα.

39. Ἐλλειποσύμφωνον.

+ +π+μ+ν τ+ π+ντ+ ν+κ+

40. Γρίφος.

Ἐσω ΜΘΕ ὄς, $\frac{\delta\lambda\iota}{ΜΘΕ}$ ὄς

Κιθόδος.

Λύσεις 10 τεύχους.

28. Ἀναστρεφόμενη τῆς εἰκόνος ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ στήθους τοῦ ὑψηλοτέρου. — 30 Πίθος-Λίθος. — 81 Ἄμμος-Γάμος. — 32 Ἀθήνη πρωτεύουσα.

Λύται. Σπ. Ἡλιόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν 4. Δ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 3. Γαλανὴ Ἑλληνίς ἐξ Ἀθηνῶν 4. Δ. Π. ἐξ Ἀθηνῶν 2. Ε. Δράκου ἐκ Πειραιῶς 4.

Ἐκτελεῖται οἰαδήποτε Ἔργασία οἰκοδομῶν, μνημείων, ναῶν, λουτρῶν, ἀγαλμάτων κτλ. ἐπὶ οἰουδήποτε σχεδίου. Μεγάλῃ παραγωγῇ. Σχιστῶν μαρμάρων δι' ἐπιπλα καὶ πλακοστρώσεις, ἐκκλησιῶν, οἰκιῶν, ἐργασίας νοσοκομείων, θεάτρων, διαφόρων σχημάτων καὶ χρωμάτων.

Συλλογὴ θερμαστῶν Ἐξ ὀλων τῶν γρωματισῶν καὶ λευκῶν μαρμάρων διαφόρων βυθμῶν καὶ σχεδίων ἀπὸ δρ. 100—5000.

Πλοσία Συλλογῆ. - Μαρμαρίνων κιγκλίδων τέρνου δι' ἐξώ-

στας καὶ κλιμακας. Παρίνων κιγκλίδων ὁμοίως. — Μαρμαρίνων ἀγγείων γλαστρῶν καὶ λευκῶν τέρνων διὰ νιπτήρας. Ἐτοιμῶν μνημείων διαφόρων μεγεθῶν καὶ σχεδίων. Φροσιῶν δι' ἐξώστας. — Χυτοσίδηρων θερμαστῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἀπὸ δρ. 20—500. — Πλακακίων πολυτελείας Ἀγγλίας λεπτὰ 50 ἕως ἔρ 3.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (Chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

1 1/2	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην.
2	» » » 1 ἔτ.
2 1/2	» » » 2 ἔτ.
3	» » » 4 ἔτ.
4	» » » 5 ἔτ.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΜΕΓΑ ΑΛΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—ΝΕΑ ΑΓΟΡΑ

Τὸ κατάστημα τοῦτο φημιζετα διὰ τὸ ἐκλεκτὸν καὶ εὐθηνόν. Ἡ τελειοποίησις τῆς ἑλλην. ἀλαντοποιίας εὐρηται ἐνταῦθα. Λουκάνικα, σαλάμια, χοιρομήρια, φιλετα, ρολὲ καὶ πηκταὶ ἀμιλλώμενα μετὰ αὐστριακὰ. Τὰ χοιρινὰ προέρχονται ἀπὸ εἰδικὰ χοιροστάσια τῶν Ἀδελφῶν Μηλίου. Καθαριότης ἀπόλυτος κτλ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ

ΑΔΕΛΦΟΙ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΚΟΥΖΑΝΕΛΛΗΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΩΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΡ 28

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΡ 350 ΕΠΙΣΤΕΛΕΟΥ 351

ΤΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΡΓΩΝ Ὁδὸς Πέτρουβου, καὶ Καρδιοτρίσιου 28

ΕΠΟΙΤΕΙΟΝ ΜΑΡΜΑΡΟΓΛΥΦΙΚῆ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΚῆ Ὁδὸς Κορυνητῶν 95

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ ΛΙΘΟΤΟΜΙΑΣ Μετὰ ἐπιπέδων, τέρνων καὶ ἀλεντοριῶν εἰς ἐπιτομὴν ἀσφίντων

ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕΛΕΩΝ ΑΘΗΝΑ, Κ.Τ.Λ.

ΜΑΡΜΑΡΟΓΛΥΦΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ ΛΙΘΟΤΟΜΙΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Η ΕΡΓΑΝΗ ΑΘΗΝΑ